

ŠTVRTÉ POUČENIE Z KARANTÉNY

Rodinná katechézka 135-2020 (710)

www.inky.sk

týždeň po 17. 5. 2020

... alebo o maličkostiach a presťahovaní sa k Bohu.

BOŽIE SLOVO:

(1 Kor 10,31)

Čítanie z Prvého listu sv. apoštola Pavla Korint'anom: *Či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu.* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 700, 687, 617)

Karanténa, nás odrezala od kostolov a prinútila žiť svoje kresťanstvo výlučne v rámci bežného „svetského“ života, naučili nás mnohé veci a už sme o niečom z toho hovorili. Dnes o niečo ďalšom! Veriť v niečo a nastáňovať sa niekam sú dve odlišné veci. Kresťanstvo je o nastáňovaní sa, o prejdení zo smrti do života, o tom, že sa nechávame Kristom preniesť do Nebeského Kráľovstva a preto skutočne už aj v Nebeskom Kráľovstve žijeme. Samotná viera nestačí. Diabli veria, ale nepresťahovali sa. Kresťan verí a preto sa presťahoval. Preto už, ako kresťania, žijeme po novom, lebo už žijeme v novej Realite Kráľovstva.

Byť presťahovaný znamená, že s Kristom a v Jeho Kráľovstve už naozaj žijem. Úplne všetko. Až do najmenej maličkosti. Nič nie je mimo, nič nie je vylúčené, ani tá najmenšia "banálnosť", jednoducho preto, že všetko je už žité s Kristom v Kráľovstve, lebo ak v ňom naozaj žijeme inak to ani nejde. *Je to ako keď žijete v pozemskom dome: nevchádzate z neho kvôli nejakým "nepatričným" veciam von, ale žijete v ňom úplne všetko, nielen niečo. Ak by ste v dome žili a konali iba niekedy a niečo, potom by ste v ňom nebývali, boli by ste v ňom iba na návšteve. Alebo by to bolo Vaše pracovisko, ale nie domov.* Tak to platí aj o Kráľovstve. Ak s Kristom a v Kristovi v Jeho Kráľovstve žijeme iba občas a niečo, dokonca iba rannú a večernú modlitbu a svätú omšu, potom sme stále ešte len cudzinci na návšteve. Až keď v Kristovi a s Kristom robíme všetko - a všetko sa tak stáva formou liturgie, vzájomnej jednoty a súzvuku s Kristom a On je vo všetkom prítomný jednoducho preto, že je Priateľ a Druh a žijeme i konáme spolu - až vtedy sme naozaj presťahovaní a sme v Kráľovstve už naozaj doma.

Ak sa naše kresťanstvo netýka všetkého, ak s Kristom nežijeme aj tie najmenšie maličkosti, ak je niečo, čokoľvek, aj to najmenšie, vylúčené, ako by to potom mohol byť nový život? Život predsa zahŕňa všetko! Potom by to bolo iba nejaké praktizovanie čohosi, ale nie nový život v Kristovi, nie nové priateľstvo a hlboká jednota dvoch v jednom tele s Kristom! Nepohorší sa, ale... Už si bol s Kristom na záchode? Jedol si s Ním svoje raňajky? Bol si behať či ráno cvičiť s Kristom? Je prítomný vo všetkom? A všetko toto konáš v ňom a podľa Neho a pre Neho a je to súčasť tvojho nového života v novom svete Jeho Kráľovstva? Nič nemôže byť vylúčené, pretože ide naozaj o novú identitu a nový život, ktoré od Krista prijímame.

„Bez prestania sa modlite, pri všetkom vzdávajte vďaka, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre vás,“ (1Sol 5, 17-18) hovorí Písmo. Ak Ti to pripadá bláznivé a fanatické, potom sa pýtaj sám seba, čomu vlastne veríš. Či si náhodou - dozaista! - Krista a Jeho Kráľovstvo nenahradil nejakými prázdnyimi rituálami a zopár morálnymi "hodnotami". Sú to pekne veci. Zaiste. Ale nie sú tu sami pre seba. Starat' sa o auto a chodiť sa na ňom povozit', k čomu to je, ak nás nikdy neodvezie domov, do vlasti? Tak aj hodnoty a rituály a katolícke náboženstvo vôbec je tu na to, aby nás ako Boží voz odviezlo do Kráľovstva uviedlo do nového Života v Kristovi. Ak to ale neurobí, k čomu potom je? Je pre nás zbytočné a len ho vyhodit' von.

Ži všetko pre Krista. Ešte viac, ži všetko s Kristom. O všetkom hovor s Kristom. Prečo? Pretože to je priateľstvo, tak to priatelia robia. Nemusia to byť slová. Skôr spoločné mlčanie dvoch, ktorí sú si intenzívne vedomí jeden druhého. To je zároveň liek na hriech. Ako by ste mohli s Kristom hrešiť? Kým Ho neopustíte, nehrešíte. A ak Ho opustíte, potom tým prvým, základným a hlavným hriechom je práve táto zrada, toto opustenie Krista pre niečo iné, odlišné. To je to, čo Písmo nazýva *smilstvom*, keď Boha "podvádzame" s inou našou "láskou"... a Katechizmus *smrteľným hriechom*.

Ak sme kresťania, potom sme sa presťahovali. A ak sme sa presťahovali, potom doslovne a úplne o nás a našom živote platí: „Všetko je vaše, ale vy ste Kristovi a Kristus Boží.“ (1Kor 3, 22-23) Úplne a vo všetkom, od najväčšieho až po najmenšie.

Je to Kristus, ktorý takto vstupuje do nášho života - a my do Jeho - a On berie do dlaní úplne všetko, ani On nič nevyklučuje, nič pre Neho nie je malé či "nedôstojné", berie do dlaní všetko naše, pretože je to naše, pretože nás miluje a prijíma, úplne celých. Všetko berie, všetko nesie a tak spôsobuje, že všetko v našom živote sa stáva posvätným, všetko v našom živote sa stáva novým a premeneným, úplne všetko. A tak ani On nič nevyklučuje, ale všetko pojíma do seba. „A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo.“ (Mt 19, 6) Je v tom veľká krása. Veľký pokoj. Rozkoš splynutia dvoch o to väčšia, že jedným z tých dvoch je Boh, Kristus! Je to nekonečná adorácia, v ktorej všetko konanie je adoráciou a adorácia naplňa a preniká všetko konanie a ono sa ňou stáva a ona ním. Boh pripravený vstúpiť aj do najmenej maličkosti môjho života a každú pojať a vyzdvihnúť do jasu svojho Kráľovstva... Kto by si to len kedy pomyslel, niečo také?

Tak, Pane, do každej maličkosti. Načím vstať a ísť a začať učiť takto v Tebe a z Teba žiť! Ty si pripravený. Pre mňa je to nové a musím sa tomu ešte len naučiť. Presťahovať sa. Aby tak, ako

doteraz som bol závislý od sveta a slobodný od Teba, bol som teraz presne naopak závislý od Teba, stojaci v Tebe a na Tebe, bývajuci v Teba s Tebou - a slobodný od sveta a všetkého, čo je v ňom a čo si na mňa nárokuje. Lebo tak, ako sa nedá žiť inak ani vo svete, len prijať úplnú závislosť na ňom a prispôbiť sa mu, ani s Bohom sa nedá žiť iným spôsobom a za iných podmienok. Preto je to vždy buď - alebo. A nielen čo sa nejakých teórií či "veľkých vecí" týka, ale vo všetkom, aj v tom najmenšom, prostom, všednom, konkrétnom a veľmi praktickom.

Ako by povedal Augustín, musíš byť duchovný až do tela. Boží až po... až po ten záchod... 😊

Je to o zmene pohľadu: z pohľadu ČO idem robiť?; na pohľad: S KÝM idem robiť?

"V ten deň uvidel niekoho, ako pracuje v sobotu. Povedal mu: Človeče, ak vieš, čo robíš, si blahoslavený. Ale ak to nevieš, si prekliaty a priestupník Zákona!" (Ježiš Kristus, agrafa o práci v sobotu)

UVAŽUJEME:

Na inšpiráciu jeden text o írskom spôsobe života kresťanstva: „*Jak den postupuje, cokoli se má udělat, se dělá s modlitbou. Před pečením chleba nebo přípravou jídla žena řekne: „Přízeň, kterou Bůh vložil na pět chlebů a na dvě ryby, ať udělí také tomuto jídlu.“ ... Požehnaní při dojení snad více než vše ostatní ukazují míru, jakou se keltská žena cítila být spřízněna s Kristem a svatými, o kterých věděla, že jí stojí po boku a jsou ochotni jí prakticky pomoci a podpořit ji. Když došla, obracela se k nim: Přijď, Marie a doj mou krávu, přijď, Nevěsto a buď u ní, přijď, laskavý Kolumbo a obejmi svou paži moji krávu. Přijď, Marie Panno, na mou krávu, přijď, velká Nevěsto, ty nejkrásnější, přijď, kojná Ježíše Krista, a vlož své paže pod mou krávu. ... Po dojení následuje výroba másla; a když je žena stlouká, myslí na apoštoly, které vidí stát za svými okny, jak s Marií a Ježíšem netrpělivě čekají na placku omaštěnou máslem. Je hrdá na kvalitu své práce a snaží se pracovat, jak nejlépe umí, protože je to pro samotného Ježíše a svaté.“ (Esther De Waal)*